

over og står på § 35, i de 1,1 mia. kr. Det lyder nu på finansministeren, som om de tilhører Øststøtten, de skal altså gives til miljøbistand i Østeuropa. Det har vi ikke kunnet få bekræftet før. Det er jeg utrolig glad for.

Men hvorfor i alverden er de så flyttet over til § 35, hvis det er det, man har bestemt? Hvorfor kan de så ikke blive stående på Miljøministeriets konti for Østbistand? Det er det, jeg ikke fatter, og jeg har ikke kunnet få bekræftet før, at det er oplagt, at de bare skal bruges på miljøbistanden i Østeuropa.

Jeg hører jo også, at de mennesker, som plejer at forvalte de her midler, er ved at blive fyret, i hvert fald i Miljøstyrelsen, så det tyder jo ikke på, at vi sådan kan være helt sikre på den.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil må jeg sige, at det er ikke en her og nu-opgave at ændre hele sektorforskningsmiljøet, at træffe de beslutninger om, hvordan man organiserer det i et stringent system, og det kan ikke gå hurtigere end det, som egentlig er pålagt forskningsrådene, og som de har sagt ja til, nemlig at komme med et oplæg inden maj i år. Det er en stor opgave, og det, vi forventer i regeringen, er, at det kan indføres på finansloven for 2003, at der kan man gøre brug af de resultater, som forskningsrådene er med til at hjælpe regeringen til at drage konklusioner af.

Til hr. Ole Sohn vil jeg bare sige, at de drøftelser er jo nogle, vi har og skal have med Kommunernes Landsforening, dem kan vi ikke føre her i salen, for opgaven er at finde det system eller retablere det system, hvor en aftale er en aftale. Det er helt nødvendigt, hvis vi skal holde kursen »Danmark år 2010«, at den vækst, som jo vil ligge i det kommunale system, kommuner og amter, også er under kontrol.

Den landevej, vi bevæger os frem ad, er ganske smal, når man ser på det økonomisk ansvarlige billede i relation til en valutakurspolitik, hvor der aldrig er usikkerhed om kronen, og at vi også har en lav rente og dermed kan sikre, at vi stadig er i stand til at investere i velfærd og beskæftigelse. Så jeg vil blot sige, at af gode grunde må forhandlingerne altså finde sted, som det altid er respekteret, med Kommunernes Landsforening.

Til hr. Ole M. Nielsen: Altså man har jo flyttet de Øststøttemidler og miljømidler over under Udenrigsministeriet, og de er parkeret på konto 35, men de administreres af udenrigsministeren.

De står på konto 35, den generelle reserve til det samme formål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er stadig væk ikke uenig med ministeren, men det er jo et spørgsmål om simpel regning. Hvis kommunerne skal overholde aftalen – og det er jeg for så vidt enig i at de skal – så har de altså budgetteret med 1,2 mia. kr. for meget.

KL 20.20

Hvorom alting er: Hvis de skal overholde aftalen, skal de altså aflevere 1,2 mia. kr. til staten, og så bagefter får de 500 mio. kr. Det er jo et simpelt regnestykke.

Eftersom en tredjedel af kommunernes budget går til ældre, er et ganske simpelt regnestykke, at af de 1,2 mia. kr. afleverer de for 400 mio. kr. ældreservice til borgerne, og så kan de få 500 mio. kr.

Så hvis regeringen er indstillet på, at aftalen skal overholdes, er regnestykket ganske enkelt. Så er det netto de 100 mio. kr., man giver ud til kommunerne til ældreomsorg.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan hr. Ole Sohn ikke konkludere, hvor meget det er, kommunerne skal spare, for det er ikke et beløb på 1,2 mia. kr., overskridelsen er altså større end 1,2 mia. kr.

Det afgørende er, hvilken vilje kommunerne har til at forsøge at efterleve en aftale. Det er det, opgaven går ud på, og det er altså et bredt bælte af kommuner. Det er jo ikke, som hvis vi går til en tilfældig kommune og siger: Sådan er udgiftsbilledet ligeligt fordelt. Der er meget, meget stor forskel på, hvordan de enkelte kommuners økonomi er. Der er kommuner, der ikke har mulighed for egentlig at undlade at bruge de penge, de har på deres budget for 2002. Der er andre, der godt kan. Det er jo den måde, det kommunale fællesskab egentlig arbejder på, når man indgår en aftale med regeringen.

Jeg vil blot sige, at de mål og analyser, der var, da man indgik aftalen i juni måned år 2001 med den tidligere regering, var på et niveau, hvor KL's formandskab selv sagde: Vi har fået alt, hvad vi ønskede. Hvis man har fået alt, hvad man ønskede sig, og bagefter får meget mere, er det muligt, at man kan undersøge, om der var noget af det meget mere, man burde gemme til år 2003.

Så siger hr. Ole Sohn, at det må kunne gå op i et eller andet billede med, at man ikke får de 500